

[Indenrigsministeren.]

holde Merbeskæftigelsen i den kommende Vinter i højere Grad, end der har været Mulighed for i de sidste Aar, og dertil egner jo visse af de Arbejder, Ændringsforslagene angaar, sig fortræffeligt.

Ordføreren (Stensballe): Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds anstillede en hel Del Betragtninger af principiel og teknisk Art. Det er jo Forhold, som har været drøftet i Udvalget, og for de allerflestes Vedkommende tror jeg nok, vi har været ret enige. Men naar det ærede Medlem nu mener, at man straks kan sætte Arbejdet i Gang ved at vedtage Mindretallets Ændringsforslag, maa jeg sige, at jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister, naar han udtalte, at saa hurtigt gaar det nu ikke. Jeg tror næsten, det vil gaa hurtigere med vore Byggearbejder; jeg tror, det er lettere at faa Tegninger lavet til de Smaahuse, som skal opføres rundt omkring. Hvis de Arbejder, der omhandles i Mindretallets Ændringsforslag, skal i Gang, skal der foretages Opsigelser, inden Lejerne skal flytte ud, og flere Huse skal helt rømmes, og det gaar ikke saa hurtigt, i hvert Fald ikke fra i Dag til i Morgen eller noget i den Retning.

Men naar jeg bad den højtærede Indenrigsminister om at søge at fremme Overvejelserne af denne Sag, var det netop, fordi der skal Opsigelse til; der gaar en Tid, inden man kan komme i Gang med disse Arbejder, og det var rigtig rart, om man kunde komme i Gang med dem til Vinter, hvis man ellers mener at kunne gaa med til dem. Derfor henstillede jeg, at Overvejelserne blev fremmet saa stærkt, som det er muligt, hvorefter vi saa kunde drøfte Sagen. Jeg lægger ikke saa megen Vægt paa, om der sker en Vedtagelse her straks; jeg lægger meget mere Vægt paa, at Problemet bliver overvejet til Bunds, saaledes at det, naar Staten skal ud i den Risiko, der ogsaa er Tale om her, kan ske paa en forsvarlig Maade.

Fritze Teisen: Jeg forstaaer nu, at den højtærede Indenrigsminister i og for sig ikke saa meget bebrejder os, at vi ikke stillede Forslaget ved anden Behandling, som dette, at vi, om jeg saa maa sige, ikke havde tænkt paa det, at det ikke var gaaet op for os, at her var et Problem. Og dette er rigtigt, det var ikke gaaet op for os. Men nu ser jeg altsaa, at den højtærede Indenrigsminister ogsaa er Tilhænger af Foranstaltninger i saa Henseende, og saa maa den

Bebrejdelser i endnu højere Grad falde tilbage paa Ministeren selv, al den Stund Sagskundskaben paa dette Omraade findes i Indenrigsministeriet, og Forslaget her om Støtte af Boligbyggeri, saa vidt jeg ved, netop stammer fra Indenrigsministeriet. Vort Parti har i Virkeligheden intet haft at gøre med Forslagets Forberedelse og Fremsettelse, vi har kun været med til nogle faa Udvalgs møder, da det væsentligste var lavet, saaledes at vi kun kunde faa indført nogle Ændringer, som de andre Partier maatte indrømme os var fornuftige. Den Bebrejdelse maa derfor efter min Mening i det væsentlige falde tilbage paa Indenrigsministeriet.

Det siges til os, at man ikke kan faa dette gennemført saadan i en Fart. Jeg kan heroverfor ikke tilbageholde den Bemærkning, at det i vore Øren maa lyde noget underligt i denne Tid, hvor vi hver Dag stilles overfor Forslag, der skal vedtages i Løbet af et Øjeblik, og som vi i hvert Fald ikke faar fornøden Tid til at sætte os ind i.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg forstaaer ikke det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds. Det synes, som om det ærede Medlem absolut vil have fastslaaet, at jeg bebrejder hende og hendes Parti noget, men det maa jeg paa det bestemteste protestere imod. Jeg bebrejder ikke det ærede Parti noget som helst mellem Himmel og Jord vedrørende dette Forslag; jeg siger blot, at naar det ærede Parti ikke har erkendt, forstaaet eller rejst dette Spørgsmaal saa sent som ved anden Behandling, maa det ærede Parti lade baade andre Partier og Ministeriet faa den fornødne Tid til at gennemgaa Forslagets Muligheder paa rette Maade.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ogsaa var Tilhænger af Foranstaltningerne. Ja, vel er jeg Tilhænger af Foranstaltningerne, af, at Grundejerne paa fornuftig Vis omdanner, moderniserer deres Lejligheder; men det er ikke det, Spørgsmaalet er om i Øjeblikket. Spørgsmaalet er om, i hvilken Grad det offentlige skal gaa ind i disse Foranstaltninger. Det er jeg ikke i Stand til i Øjeblikket at sige, og det er det, Undersøgelsen skal dreje sig om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1, af et Mindretal i Udvalget, (se ovenfor)

forkastedes med 52 Stemmer imod 12.